

RZEMIEŚLNIK



TYGODNIK GOSPODARCZY

Organizacje rzemieślnicze woj. pomorskiego

W myśl dekretu o częściowej zmianie prawa przemysłowego z dnia 3 kwietnia 1948 r. zostały powołane przez Wojewodę Pomorskiego, Komisaryczne Zarządy Cechów na obszarze woj. pomorskiego, które poniżej podajemy.

I. OKRĘGOWY ZWIĄZEK CECHÓW W BYDGOSZCZY

A. Cechy (zarządy komisaryczne)

- Cech Budowlany w Bydgoszczy — Kopczyński Kazimierz, Józefowicz Marian, Majcher Alfons.
- Cech Malarzy w Bydgoszczy — Fiołka Wojciech, Górecki Maksymilian, Witkowski Stanisław.
- Cech Szklarzy w Bydgoszczy — Jezierski Kazimierz, Ziolkowski Franciszek, Gałus Zdzisław.
- Cech Zdunów w Bydgoszczy — Lemański Ludwik, Wróblewski Feliks, Szczygielski Stanisław.
- Cech Kowali w Bydgoszczy — Zjeliński Jan, Samorowski Stanisław, Nowak Wincenty.
- Cech Kowali w Nakle — Kowalski Bolesław, Molka Paweł, Streich Franciszek.
- Cech Mechaników i Optyków w Bydgoszczy — Sajdak Stanisław, Frąckiewicz Izidor, Brzeziński Jan.
- Cech Ślusarzy i Blacharzy w Bydgoszczy — Motławski Antoni, Koszeniuk Aleksander, Bucholz Józef.
- Cech Ślusarzy i Blacharzy w Nakle — Szymkowiak Franciszek, Pozorski Leon, Stawski Władysław.
- Cech Ślusarzy Samochodowych w Bydgoszczy — Kruczek Emil, Roenspies Konrad, Zastępowski Florian.
- Cech Zegarmistrzów i Złotników w Bydgoszczy — Wojciński Alfons, Sentkiewicz Roman, Woźniak Kazimierz.
- Cech Elektryków w Bydgoszczy — Tyborski Wacław, Nowak Kazimierz, Graczkowski Franciszek.
- Cech Kołodziei i Bednarzy w Bydgoszczy — Gryka Feliks, Kucharek Józef, Gruszka Stanisław.
- Cech Stolarzy w Bydgoszczy — Świętek Jan, Piotrowski Wiktor, Kamiński Bernard.
- Cech Stolarzy w Nakle — Rybarczyk Feliks, Cyprych Leonard, Sychalski Ludwik.
- Cech Chemiczny w Bydgoszczy — Vacat.
- Cech Drukarzy i Introligatorów w Bydgoszczy — Vacat.

18. Cech Fotografów w Bydgoszczy — Jałoszyński Jan, Nowak Aleksander, Maciński Janusz.

19. Cech Rymarzy i Garbarzy w Bydgoszczy — Najdrowski Kazimierz, Nowaczyk Maksymilian, Zywiatowski Czesław.

20. Cech Szewców i Cholewkarzy w Bydgoszczy — Poboc Mikołaj, Bociek Apolinary, Paszek Franciszek.

21. Cech Szewców i Cholewkarzy w Nakle — Sobocki Stanisław, Miner Edward, Michatek Stanisław.

22. Cech Szewców i Cholewkarzy w Szubinie — Czerwiński Teodor, Kweciak Stanisław, Pinkowski Józef.

23. Cech Kuźnierzy w Bydgoszczy — Przybylski Franciszek, Sienkiewicz Józef, Piwnicki Ignacy.

24. Cech Bieliźniarzy w Bydgoszczy — Koczorowski Antoni, Regina-Alberti-Matecka, Krystek Sylwester.

25. Cech Tkaczy w Bydgoszczy — Vacat.

26. Cech Kapeluszników i Czapników w Bydgoszczy — Szymankiewicz Władysław, Matyśkiewiczowa Franciszka, Pellowska Aurelia.

27. Cech Krawców w Bydgoszczy — Jankowski Czesław, Bednarek Jan, Chojnacki Władysław.

28. Cech Krawców w Nakle — Kosmątko Franciszek, Kopeccki Bernard, Boiński Stanisław.

29. Cech Krawców w Szubinie — Budziak Marian, Robótka Józef, Boguszyński Jan.

30. Cech Tapicerów w Bydgoszczy — Koczorowski Edmund, Czajkowski Maksymilian, Grzemielewski Szymon.

31. Cech Cukierników w Bydgoszczy — Bi-goński Wincenty, Siudziński Leon, Szczygielski Andrzej.

32. Cech Młynarzy w Bydgoszczy — Vacat.

33. Cech Piekarzy w Bydgoszczy — Zdrójewski Leonard, Dullin Teodor, Balcer Mieczysław.

34. Cech Piekarzy w Nakle — Jankowski Jan, Gordon Antoni, Kulasek Bronisław.

35. Cech Wędliniarzy w Bydgoszczy — Godek Piotr, Pakulski Marian, Piasecki Kazimierz.

36. Cech Wędliniarzy w Nakle — Balcerowicz Bolesław, Jezierski Józef, Kuchciński Ignacy.

37. Cech Fryzjerów w Bydgoszczy — Kamiński Kwiryn, Matuszewski Stanisław, Kawalek Marian.

38. Cech Fryzjerów w Nakle — Sosnowski Franciszek, Wyróbek Paweł, Gramze Maksymilian.

39. Cech Kominiarzy w Bydgoszczy — Dąbrowski Stefan, Jagodziński Walenty, Guzen-da Franciszek.

40. Cech Wylwórców Galanterii i Instrumentów Muzycznych w Bydgoszczy — Świągowski Łucjan, Kielbich Julian, Maćkowski Antoni.

II. OKRĘGOWY ZWIĄZEK CECHÓW W TORUNIU

B. Cechy (zarządy komisaryczne)

41. Cech Budowlany w Toruniu — Mro-zowski Kazimierz, Wykrzykowski Józef, Nowa-kowski Konstanty.

42. Cech Malarzy w Toruniu — Kowalski Cezary, Jezierski Bernard, Miklaniewicz Paweł.

43. Cech Szklarzy w Toruniu — Wysocki Bolesław, Lewandowski Franciszek, Felski Józef.

44. Cech Kowali w Toruniu — Nowak Jan, Jabłoński Alfons, Roszczyniański Franciszek.

45. Cech Kowali w Chełmnie — Jąkała Stefan, Michalski Alfons, Szlachta Jan.

46. Cech Kowali w Wąbrzeźnie — Półorski Ksawery, Malinowski Walenty, Lewandowski Jan.

47. Cech Kowali w Lipnie — Malinowski Bronisław, Waśniewski Bolesław, Polkowski Czesław.

48. Cech Kowali w Inowrocławiu — Hopycia Bronisław, Niewiadomski Kazimierz, Kisielewski Jan.

49. Cech Ślusarzy i Blacharzy w Toruniu — Szulc Artur, Piotrowski Bolesław, Leńniczak Teofil.

50. Cech Ślusarzy i Blacharzy w Inowrocławiu — Betyna Alojzy, Bialik Tadeusz, Urbański Józef.

51. Cech Zegarmistrzów i Złotników w Toruniu — Nałaskowski Jan, Siberna Antoni, Przybylski Józef.

52. Cech Kołodziei i Bednarzy w Toruniu — Sawicki Bronisław, Wylegała Antoni, Chęsy Franciszek.

53. Cech Kołodziei i Bednarzy w Inowrocławiu — Vacat.

54. Cech Kołodziei i Bednarzy w Lipnie — Golebiewski Franciszek, Kopczyński Stanisław, Płaszynski Teodor.

55. Cech Stolarzy w Toruniu — Wierniewski Józef, Piotrowski Leon, Liczniński Celestyn.

Rozwiązanie umowy o pracę

Każdy samoistny rzemieślnik powinien orientować się w obowiązujących przepisach o rozwiązaniu umowy o pracę. Przepisy te przede wszystkim zawarte są w dwóch rozporządzeniach: umowy o pracę robotników (także rzemieślników) i umowy o pracę pracowników umysłowych, a także w kodeksie zobowiązań i niekiedy dodatkowo jeszcze w układach zbiorowych pracy. Normalne wypowiedzenie umowy o pracę następuje z zachowaniem przez strony ustawowego terminu wypowiedzenia. Termin wypowiedzenia wynosi przy pracownikach fizycznych 14 dni, a przy pracownikach umysłowych 3 miesiące poza okresem próbnym. W pierwszym wypadku może ono nastąpić w dniu wypłaty, a w drugim wypadku najpóźniej ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego. Normalnie pracodawca rozwiązuje umowę o pracę z powodu ograniczenia produkcji, zmniejszenia się obrotu, likwidacji niektórych działów pracy itp. Również ze strony pracownika zachodzą wypadki rozwiązania umowy o pracę z zachowaniem ustawowego terminu wypowiedzenia z powodu zmiany stosunków rodzinnych, wyjazdu, poprawienia warunków egzystencji itp. W tym wypadku jednak może nastąpić za zgodą stron wcześniejsze rozwiązanie umowy, zaś w braku zgody, pracownik jest również obowiązany zachować przepisowy termin wypowiedzenia.

Niemalą jest sprawa rozwiązania umowy o pracę ze skutkiem natychmiastowym. Art. 18 rozporządzenia o umowie o pracę robotników głosi, że pracodawca może rozwiązać umowę z winy robotnika, zwłaszcza w wypadkach następujących: a) w razie, jeżeli robotnik dopuszcza się względem pracodawcy, swych przełożonych lub względem członków rodziny pracodawcy i przełożonych czynnych zniewag lub ciężkich obraz, b) w razie, jeżeli robotnik mimo przestrogi nie zachowuje przepisów, niezbędnych dla zapewnienia

bezpieczeństwa pracy i całości zakładu pracy, c) w razie, jeśli robotnik dopuści się kradzieży, przywłaszczenia lub rozmyślnego uszkodzenia mienia pracodawcy, d) w razie niestawienia się robotnika do pracy dłużej niż przez 3 dni z rzędu lub ogółem więcej niż przez 6 dni w ciągu miesiąca bez przyczyny uzasadnionej, e) w razie, gdy robotnik odmawia wykonywania swoich istotnych obowiązków, wynikających z umowy lub przepisów, f) w razie udowodnienia zdrady przez robotnika zastrzeżonej tajemnicy zakładu pracy, g) w razie, gdy robotnik wiedząc o fakcie fałszerstwa lub sfałszowaniu dokumentów na ich podstawie uzyskał przyjęcie do pracy.

Art. 32 rozporządzenia o pracę pracowników umysłowych uprawnia pracodawcę do niezwłocznego rozwiązania umowy o pracę z ważnych przyczyn, które są podobne do poprzednio omawianych wypadków, nadto w razie nadużycia zaufania pracodawcy przez przyjęcie bez jego zgody prowizji itp. wynagrodzenia od osób trzecich, dalej w razie niestawienia się do pracy wskutek wypadku lub choroby w ciągu więcej niż trzech miesięcy, oraz w razie prowadzenia przedsiębiorstwa własnego bez zgody pracodawcy.

Wylczenia ustawowe są w obu wypadkach przykładowe, a więc i inne przyczyny mogą powodować niezwłoczne rozwiązanie umowy o pracę, jeśli tylko kwalifikują się jako naruszenie obowiązków lub umowy.

Prawo do rozwiązania umowy o pracę robotników gaśnie po upływie siedmiu dni od chwili powzięcia wiadomości przyczyny, zaś w stosunku do pracowników umysłowych gaśnie ono po upływie dwóch tygodni od chwili, kiedy obraza doszła do wiadomości pracodawcy, w innych przypadkach z upływem miesiąca od chwili, kiedy pracodawca dowiedział się o ważnych przyczynach.

F. W-ki.

Nowe dekryty o podatku dochodowym i obrotowym

W dniu 25 października Rada Ministrów uchwaliła dekryty o podatku dochodowym i obrotowym. Nowe przepisy obowiązują od 1 stycznia 1949 r.

Charakteryzując najogólniej nowe dekryty podatkowe należy zaznaczyć na wstępie, że mają one wyraźne oblicze klasowe. Dekret o podatku dochodowym podwyższył minimum wolne od opodatkowania z 72.000 do 120.000 zł rocznego dochodu. Dla rocznego dochodu od 120 do 140 tys. zł stopa podatku dochodowego według skali zasadniczej wynosi 5 procent i w miarę wzrostu dochodu stopa podatkowa dość szybko progresywnie wzrasta i osiąga 50 proc. przy dochodach przekraczających 5,4 mil. zł.

Niezależnie od opodatkowania według skali zasadniczej podatnicy uiszczają będą podatek od tzw. „dochodu ogólnego”, o ile przychód z jednego lub kilku źródeł przekracza sumę 360 tys. zł rocznie. Opodatkowanie dochodu ogólnego następuje według znacznie już niższej skali w wysokości od 2 do 15 proc. Obciążenie dochodu ogólnego zatem czyli czystego dochodu pozostającego w dyspozycji podatnika, czyni z podatku dochodowego instrument regulowania kapitalizacji prywatnej. Wypada jednak dodać, że najwyższe obciążenie podatkiem dochodowym nie może przekroczyć 65 proc. dochodu ogólnego.

Drugą zasadniczą cechą dekretu jest dążenie do sprawiedliwego podziału dochodu społecznego. Dlatego też wyodrębniono różne rodzaje źródeł, z których podatek czerpie dochód. Istnieje bowiem dochód wypracowany, do którego osiągnięcia podatek

przyczynia się wyłącznie osobistym wysiłkiem, przy czym kapitał nie odgrywa tu żadnej, bądź tylko minimalną rolę. Istnieje również dochód, przy uzyskaniu którego zasadniczą rolę odgrywa właśnie kapitał. Zasada sprawiedliwego podziału dochodu społecznego wymaga się łagodniejszego opodatkowania dochodów pierwszych, ostrzejszego — drugich i wreszcie pośredniego opodatkowania dochodów, dla uzyskania których równorzędną rolę grają zarówno włożona przez podatnika praca, jak i kapitał.

Dekret wprowadza zatem podział źródeł przychodu na 5 grup, z których każda jest obciążona w innej wysokości. Do grupy piątej zaliczono przychody z nieruchomości, kapitałów, dzierżaw oraz sprzedaży przedmiotów i praw majątkowych, a więc gdzie rola czynnika kapitalistycznego jest decydująca. Podatek dochodowy wymierza się tu według stopy podatkowej skali zasadniczej, podwyższonej o 1/4.

W grupie czwartej, do której należą przychody osiągnięte z przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych i usługowych, gospodarstw rolnych i niektórych wolnych zajęć zawodowych, podatek dochodowy wymierza się według skali zasadniczej. Natomiast w grupie trzeciej, obejmującej przychód w wolnych zawodach technicznych i służby zdrowia, stopa podatkowa skali zasadniczej ulega zmniejszeniu o 1/10, w drugiej grupie, do której zalicza się przychody z drobnego rzemiosła — o 1/5, a w grupie pierwszej, obejmującej przychód osiągnięty z twórczości naukowej, literackiej, artystycznej i publicz-

stycznej, gdzie decydujący jest element pracy, zmniejsza się stopę podatkową skali zasadniczej o 1/4.

W ten sposób od dochodu rocznego w wysokości 200 tys. zł literat zapłaci 12 tys. zł podatku, drobny rzemieślnik — 12.800 zł, architekt lub lekarz — 14.400 zł, kupiec — 16 tys. zł, a właściciel nieruchomości lub inny czerpiący dochód z kapitału — 20 tys. zł.

Dla spółdzielczości obowiązuje specjalna skala z najwyższą granicą obciążenia 33 1/3 proc. dochodu. Przy opodatkowaniu przedsiębiorstw państwowych przepisy podatkowe dostosowane do obowiązujących zasad systemu finansowego.

Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, iż dekret wprowadza w życie uczynioną na wrześniowym plenum KC PPR zapowiedź ulgi podatkowych dla produkcyjnej spółdzielczości rolniczej. Od dnia 1 stycznia 1949 r. rolnicze spółdzielnie produkcyjne, spółdzielnie parcelacyjno-osadnicze i ośrodki maszynowe będą całkowicie zwolnione od podatku dochodowego. Również ich świadczenia będą wolne od podatku obrotowego na warunkach, które określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

Należy zaznaczyć, że przewidziane w nowym dekrecie stawki podatku obrotowego w zestawieniu w dotychczasowymi wykazują zwykłą we wszystkich niemal rodzajach świadczeń, wykonywanych w sektorze prywatnym, a także w nieco węższym zakresie w sektorze uspołecznionym. Przedsiębiorcy prywatni winni szukać źródeł pokrycia zwiększonej stawki podatku obrotowego w obniżeniu kosztów własnych, czego dokonała już większość przedsiębiorstw państwowych.

Nowy dekret wprowadza od obrotów uzyskanych przy sprzedaży konsumentowi towarów luksusowych stawki o 10 proc. wyższe od ogólnych. Przepis ten przyczyni się do pewnego zmniejszenia nadmiernych przerosów siły nabywczej, które dało się zaobserwować w niektórych środowiskach.

Po ukazaniu się w Dz. Ustaw R. P. podamy dokładną tabelę oraz omówimy specjalnie wszystkie szczegóły dotyczące rzemiosła.

Urlopy dla pracowników zakładów rzemieślniczych

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej przypomina, że dekret z dn. 28 lipca 1948 r. o zmianie ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopiach pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu — rozciągnął te przepisy na zakłady rzemieślnicze, zatrudniające poniżej czterech pracowników. Okólnik Ministerstwa poleca inspektorom pracy, że prowadzenie kontroli, czy zakłady pracy zatrudniające do czterech pracowników, faktycznie przestrzegają przepisów dekretu i czy pracownicy rzeczywiście z urlopow korzyszczają. W razie stwierdzenia uchylenia się od tego obowiązku — w stosunku do pracodawców będą zastosowane sankcje karne.

Obroty rzemieślniczej Centrali Spółdzielczo-Państwowej

Globalny obrót Rzemieślniczej Spółdzielczo-Państwowej Centrali Spółdzielni Cechowych wyniósł we wrześniu 1948 r. zł 594.368.914,— z tego w zaopatrzeniu zł 502.335.609,— i w zbyciu gotowej produkcji zł 92.033.205.— W ostatniej pozycji mieści się suma złotych 72.840.995,— obrotu towarami pochodzącymi z transakcji wiązanych. Dostawy do Powszechnych Domów Towarowych wynosiły zł 34.141.000,— O dużej atrakcyjności wyrobów spółdzielni rzemieślniczych świadczy suma zł 18.420.000,— obrotu w kioskach detalicznych Centrali na Wystawie Ziemi Odzyskanych.

Wiadomości Izby Rzemieślniczej w Olsztynie

ZJAZDY ORGANIZACYJNE ZARZĄDÓW OKRĘGOWYCH ZWIĄZKÓW CECHÓW I CECHÓW RZEMIEŚLNICZYCH

Niezależnie od Zjazdu odbytego w Olsztynie, również w siedzibach pozostałych dwóch Okręgowych Związków Cechów w Ostródzie i Morażu odbyły się zjazdy celem poinstruowania zarządów organizacji rzemieślniczych o zadaniach jakie postawiła przed nimi nowa struktura cechowa, powołana do życia po nowelizacji prawa przemysłowego dekretem z dnia 3. IV. br.

Na zjazdach wygłosili referaty pp.: mgr K. Lisowski, dyrektor Izby Rzemieślniczej w Olsztynie, Eugeniusz Szpaderski, wicedyrektor tejsze Izby i W. Lewicki, nac. Wydz. Nadzoru. W długich ożywionych, interesujących dyskusjach wyjaśniono szereg wątpliwości.

W nowych cechach branżowych praca rozwija się pomyślnie na nowym rozpoczętym etapie życia organizacyjnego rzemiosła. Nie będzie już obecnie rzemieślników stroniących od cechów, gdyż przepisy dekretu wprowadziły obowiązek należenia do cechów. Niewypełnienie tego obowiązku podlega karom (art. 126 prawa przemysłowego) a mianowicie: upomnieniu, grzywnie do zł 50.000 i w trzeciej kolejności aresztowi do dni 14, a nawet odebraniu prawa prowadzenia warsztatu na czas określony lub na zawsze.

Obecnie na terenie całego Państwa istnieje będzie tylko 30 rodzajów cechów branżowych. Wszystkie cechy i ich związki mają jednakowe statuty. Jednolitość statutów usuwa na zawsze troskę rzemieślnika zmieniającego miejsce wykonywania swego zawodu, zapoznawania się z treścią odmienionych statutów.

WĘGIEL DLA RZEMIOSŁA

Departament Przemysłu Miejscowego Ministerstwa Przemysłu i Handlu pismem z dn. 17. IX rb. znak PM. Węgl./1/626/48 powiadomił Izbę, że poczynając od października br. węgiel przemysłowy i koks przydzielany będzie dla wszystkich branż.

REKLAMACJE W PRZEDMIOCIE WYSYŁKI WĘGŁA

Reklamacje należy kierować do właściwych oddziałów Centrali Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego, w których węgiel zamówiono i wskazać: nazwę kopalni, nr wagonu, asortyment i ilość oraz datę wysyłki. Do reklamacji należy dołączyć protokół, w którym należy określić sposób przeprowadzenia próby w wypadku stwierdzenia zanieczyszczenia i podsортymentów.

CUKIER NA CELE PRODUKCYJNE

Na skutek interwencji Związku Izby Rzemieślniczych RP w Warszawie, Dyrekcja Państwowej Centrali Handlowej w Warszawie przeznaczyła pewną ilość cukru na zaopatrzenie prywatnej produkcji.

Celem otrzymania przydziału na powyższe cele należy zwracać się bezpośrednio w miastach wojewódzkich do właściwych delegatów Dyrekcji Generalnej P. C. H.

UBEZPIECZENIE ZWIERZĄT RZEŻNYCH.

Powołanie do życia przedwojennych Towarzystw Ubezpieczeń Wzajemnych Zwierząt Rzeźnych przy cechach rzeźniczo-wędliniarskich jest niezgodne z przepisami dekretu z dnia 3. I. 1947 r. o uregulowaniu ubezpieczeń rzeczowych i osobowych.

Należy więc zwierzęta rzeźne ubezpieczać wyłącznie w Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych.

SUROWCE I TRANSAKCJE WIĄZANE

W październiku rb. Rzemieślnicza Centrala Spółdzielczo-Państwowa Centrala Spółdzielni Cechowych Oddział w Olsztynie rozdzieliła wśród tut. rzemiosła 2.900 sztuk żarówek, 2.000 kg skóry twardej, 600 m² skóry miękkiej, 600/100 papieru fotograficznego oraz materiał na wyrób 400 par butów na umowy wiązane, z czego wykonano i dostarczono dotąd 150 par butów z cholewami i kamaszy w doskonałym gatunku.

ARMATURY ELEKTRYCZNE, OŚWIELENIOWE, HERMETYCZNE, ŻELIWNE I OPRAWY ZEWNĘTRZNE

produkują Pomorskie Zakłady Armatur Elektrycznych w Jastrowie, pow. Wałcz, Pomorskie.

PRZYDZIAŁ WĘGŁA

W październiku rozdzielono wśród tut. rzemiosła 550 ton węgla i 50 ton koksu.

SPOŁECZNE KOMISJE USPRAWNIENIA ZAOPATRZENIA

Przy województwach i starostwach zostały powołane Społeczne Komisje Usprawnienia Zaopatrzenia celem sprawnego zaopatrywania ludności w artykuły pierwszej potrzeby. W związku ze zwołaniem reglamentacji artykułów żywnościowych będą one badały przeciętne zużycia i planowały dostawy. Skład komisji stanowią przedstawiciele właściwych władz i czynników społecznych.

WYŁĄCZANIE WZORÓW NA SKÓRZE

Warsztaty rzemieślnicze zainteresowane wyłaczaniem deseniu na wykrojach i skórach oraz na materiałach zastępczych mogą się zwracać bezpośrednio do Spółdzielni Pomocniczej Garbarzy, Rymarzy, Białoskórników, Rękawiczników i Ortopedystów w Warszawie, Młynarska 7.

CO NALEŻY UWAGAĆ ZA LOKAL RZEMIEŚLNICZY

Lokal sklepowy jest również lokalem rzemieślniczym, jeżeli jest ściśle związany z warsztatem i dokonywana jest w nim wyłącznie sprzedaż wyborów własnych. Bowiem na podstawie rozporządzenia Min. Przemysłu i Handlu z dnia 22. VIII. 1947 r. (Dz. U. R. P. nr 57, poz. 310) koncesji handlowej nie mają obowiązku posiadać warsztaty rzemieślnicze, zajmujące się sprzedażą własnych wyrobów w pomieszczeniach ściśle związanych z zakładem wytwórczym. Jednakże, gdy w takim pomieszczeniu odbywa się sprzedaż wyrobów obcych lub o ile nie jest ono ściśle związane z warsztatem (choćby sprzedawano tam wyroby własne)

należy uważać go za lokal handlowy obowiązujący do uzyskania koncesji handlowej.

W tych warunkach piekarz sprzedający w sklepie połączonym bezpośrednio z piekarnią własne wyroby np. bułki, chleb itd. będzie opłacał za sklep tę samą stawkę co za piekarnię, gdyż pomieszczenia zakładu rzemieślniczego nie podlegają koncesjonowaniu, a tylko obowiązkowi zgłoszenia prowadzenia przemysłu (dekret z 28. X. 47 r. Dz. U. R. P. nr 66, poz. 403) i opłacając stawkę na rzecz funduszu wg tabeli 4. Natomiast szewc, który sprzedaje w swym sklepie oprócz wyrobionego przez siebie obuwniczych sznurowadła, pastę do butów, obuwnicze itd. będzie opłacał od sklepu stawkę określoną dla lokali handlowych wg dekretu o najmie lokali a od warsztatu stawkę przewidzianą dla lokali rzemieślniczych.

NOWE SKŁADKI CZŁONKOWSKIE W CECHACH

Wysokość składek członkowskich w cechach ustalona została centralnie. Przy ustalaniu wysokości składek kierowano się sądami sprawiedliwości i potrzebami cechu. Składki określone są procentowo od obrotu i wynoszą dla: mechaników i optyków, ślusarzy samochodowych, kuśnierzy i kominarzy, zegarmistrzów i złotników 0,7%, cukierników 0,4%, fryzjerów 0,3%, piekarzy 0,25% oraz dla wszystkich pozostałych 0,5%, prócz młynarzy, których składka miesięczna wynosi zł 500 od złożenia (pary walców).

Dolną granicę składek określono na sumę zł 250 tzn., że w żadnym wypadku składka nie może być niższa niż zł 250. Aż do odwołania do składek miesięcznych doliczana będzie ofiara w wysok. zł 20 na Fundację Domu Rzemiosła w Warszawie, oraz zł 50 na prenumeratę Rzemieślnika Pomorskiego.

Na potrzeby cechu tut. Izba przeznacza 65% wpłaconych składek. Pozostałe 35% cechy są obowiązane odprowadzić do kasy Izby Rzemieślniczej w Olsztynie. Z tych potrąceń Izba przeznaczy 20% na dotację dla Okręgowych Związków Cechów i 15% dla branżowych Związków Cechów.

Z uwagi na to, że teren działalności cechów obejmuje 2 — 6 powiatów, Izba poleca wszystkim cechom otwarcie rachunków w PKO i przekazywanie składek za pomocą blankietów czekowych. W tym wypadku wpłacający składkę dokonuje równocześnie obowiązku deklaracji o wysokości osiągniętego obrotu w miesiącu ubiegłym oraz wpłaty składek.

Przykłady: Obrót mies. wynosi zł 20.000 — 0,5% tzn. 1/2% składka = 100 zł. Ponieważ dolna granica obliczania składek określona jest sumą zł 250, należy przekazać do cechu sumę zł 250. Gdy obrót wyniesie zł 60.000 wówczas 1/2% składka = zł 300. W pierwszym wypadku wpłacający, wypełniając blankiet nadawczy, napisze na nim: obrót mój za mies. wrzesień wyniósł zł 20.000 Przekazuję zł 250 + 20 zł + 50 zł i w drugim wypadku w podobny sposób. Konsekwencją pociągającą za sobą zarówno niezłożenie deklaracji o wysokości osiągniętego obrotu jak również niewypłacenie składek w terminie co powinno być dokonane najpóźniej do dnia 15 każdego miesiąca.

W pierwszym wypadku — niezłożenia deklaracji lub złożenia jej po terminie — niezłożenia deklaracji lub złożenia jej po terminie zostaje zainteresowanemu wymierzona kara porządkowa w wysokości do 2.500 zł na podstawie art. 18 ustawy o Izbach Rzemieślniczych i ich Związku. Do nakładania tych kar powołany jest Zarząd Izby a grzywna może być ściągnięta w drodze egzekucji administracyjnej.

W wypadku nieuiszczenia przez członka cechu składki, będzie przeciwko niemu wdrożone postępowanie egzekucyjne, określone dekretem z dnia 28. I. 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. nr 21, poz. 84). Egzekucja zostaje dokonana przez Urząd Skarbowy na podstawie wykazu zaległych składek sporządzonego przez cech. W wykazie należy podać nazwę i siedzibę cechu, perso-

nalna i adres członka cechu, który nie uiszczył składki, wysokość należności, podstawę prawną, datę, podpisy i pieczęć cechu. W ten sposób sporządzony wykaz jest tytułem egzekucyjnym, na którym cech zamieszcza klauzulę wykonalności na podstawie art. 160a ustęp 2 prawa przemysłowego i również zaopatruje ją w podpisy i pieczęć cechu. Druki klauzul wykonawczych sporządza Związek Izb Rzemieślniczych R. P.entralnie dla wszystkich Izb Rzemieślniczych.

Nie trzeba zapominać o tym, że przed podjęciem kroków egzekucyjnych, cech jest obowiązany wysłać pisemne upomnienie i zagrozić wszczęciem kroków egzekucyjnych, jeżeli w terminie 7 dni od doręczenia upomnienia zaległa składka nie będzie uregulowana, przy czym doliczyć za upomnienie 1% od zaległej sumy.

Szycie garnituru bez przymiarek

Sensacyjny wynalazek mistrza krawieckiego

„Kurier Wielkopolski” donosi:

Coraz większe zainteresowanie w Warszawie wzbudza nowa metoda szycia garniturów bez robienia przymiarek przez mistrza krawieckiego A. Elerta. Metodą tą zainteresowało się Min. Przemysłu i Handlu, prasa zagraniczna oraz wielkie firmy krawieckie z Ameryki, które oferują olbrzymie sumy za sprzedaż tajemnicy.

Wynalazek ten, Elert pragnie udostępnić rzeszom krawców. Zastosowanie jego może wprowadzić kolosalne zmiany w krawiectwie. Wynalazek jest oparty na ścisłych metodach naukowych i został sprawdzony w ciągu 4 lat powojennych we własnym zakładzie krawieckim.

Nowa metoda nazwana przez wynalazcę — krawiectwem „miarowo-bezprzymiarkowym” jest oparta na ścisłych doświadczeniach naukowych i znajomości geometrii. Stosując ten system mierzy się figurę specjalnym aparatem do pomiarów geometrycznych, o bardzo prostej konstrukcji. Przy pomocy wzorów matematycznych oblicza się każdy element kroju i wykonuje formę papierową do kroju.

Obliczenie wzorów i wyrysowanie formy przez specjalnego technika trwa około trzech godzin. Dalsze etapy pracy są identyczne, jak w normalnym krawiectwie. Klient jednak

nie potrzebuje przychodzić do przymiarki lecz otrzymuje od razu gotowy garnitur.

Zakład doskonalenia rzemiosła w Toruniu

Sprawozdanie z akcji szkolenia zawodowego za okres 3 kwartałów 1948 r.

L. p.	Rodzaje kursów	Zakończ. nauka do dn. 30.9.1948		Nauka trwa w dniu 1.10.1948	
		Ilość kursów	Ilość absolw.	Ilość kursów	Ilość absolw.
1	Kursy przygotowujące do egzaminów czeladniczych	29	998	9	269
2	Kursy przygotowujące do egzaminów mistrzowskich	3	63	1	20
3	Kursy przysposobienia zawodowego	7	150	3	78
4	Kursy doskonalenia zawodowego	13	406	2	52
5	Kurs instruktorów budownictwa wiejskiego	1	25	—	—
6	Konferencja — kurs dla członków komisji egzaminacyjnych	5	150	—	—
7	Kurs handlowy	—	—	1	35
Razem		58	1 792	16	454

Kącik piekarski

Chleb z kartofli

Według wersji prof. T. Niedospiala p. 1. „Ziemniaki i ich pochodzenie” — dowiadujemy się, że:

Produkt handlowy zwany ziemniakami a będący jedną z najważniejszych roślin uprawnych — pochodzi z Kordylierów, gdzie był znany już w bardzo dawnych czasach, bo przed 4000 laty.

Po odkryciu Ameryki, wprowadzono hodowlę ziemniaków w innych częściach świata, w ostatnim czasie w Afryce; dzika roślina, miała bardzo małe, niesmaczne i wodniste bulwy.

Indianie przyrządzali z zamrażanych specjalne konserwy.

Hiszpanie przywieźli ziemniaki z Ameryki i rozpowszechnili uprawę ich w Holandii, Burgundii i Włoszech, gdzie nazywano je „tarlufolo” (truffe) — skąd też pochodzi nazwa kartofli.

Pierwszy opis ziemniaka pochodzi z r. 1533, a pierwsze pismo zalecające jego uprawę w Anglii z r. 1664.

W XVIII wieku rozwijała się uprawa ziemniaków w bardzo szybkim tempie, dochodząc po okresie głodu i drożyzny z końcem XVIII i początkiem XIX w. do właściwego rozkwitu.

Znaczenie ich jest ogromne, gdyż stanowią one pożywienie dla ludności i zwierząt oraz techniczny surowiec dla niektórych gałęzi przemysłu przetwórczego.

Pod względem składu chemicznego zawierają ziemniaki 75% wody, zaledwie 2% białka, około 0,2% tłuszczu i 18—20% skrobi.

Z powodu tak małej zawartości białka i tłuszczu nie stanowią wystarczającego pożywienia dla ludzi i muszą być uzupełniane innymi pożywieniami.

Ziemniaki udają się najlepiej w strefie umiarkowanej, dochodząc do 66° szer. geogr.

W praktyce wygląda to w następujący sposób. Klient staje przed specjalnym aparatem pomiarowym, który zdejmując wysokość, odchylenie pleców od linii, odchylenie karku, ramion oraz brzucha. Następnym etapem pracy jest obliczanie wzorów i rysowanie ich na formach.

Istotą wynalazku jest odkrycie ścisłych proporcji geometrycznych wymiarów człowieka i przenoszenie ich na ubranie przy pomocy wzorów geometrycznych.

Praca nad wynalezieniem tej metody trwała ok. 10 lat. Po wybuchu wojny Elert rzucił pracę zarobkową (przed tym posiadał jedną z najlepszych firm krawieckich w stolicy) i poświęcił się jedynie pracy naukowej nad nową teorią krawiectwa. Głównym przedmiotem jego studiów była anatomia, geometria i matematyka. Po wyzwoleniu otworzył zakład w stolicy. Stosując wyłącznie nową metodę pracy zdobył liczną klientelę.

Nowa metoda krawiectwa umożliwiła znacznie ekonomiczniejszą pracę. Po wprowadzeniu niezbędnych urządzeń technicznych — skróci znacznie czas potrzebny na wykonanie garnituru, a więc koszt robocizny.

Stosując nowowynaleziony system będzie można stworzyć wielkie fabryki krawieckie garderoby indywidualnej — miarowej.

i np.; w górach szwajcarskich spotykamy je na wysokości powyżej 1300 m, a w strefie międzyzwrotnikowej uprawia się je na terenach położonych w wysokości około 3800 m (nad poziom morza), zatem na obszarach, na których dałoby się inne rośliny pokarmowe z wielką trudnością utrzymać.

Jeszcze w innym źródle znajdujemy o kartoflach taką wzmiankę:

Sprawozdanie do Europy kartofla, który przed wiekami stanowił rzadką i egzotyczną roślinę z początku kultywowaną w bardzo małych ilościach, tylko z ciekawości. Bulwy oddawano bydłu, nie mając zaufania do ich smaku.

Dopiero po dłuższym czasie, w okresie straszliwego głodu, który nawiedził Europę, zwrócono uwagę na własności odżywcze bulw kartoflanych i wkrótce stały się one nieodzowną częścią menu w każdym domu.

W roku 1586 dwaj podróżnicy angielscy, Mr. Harriot i Mr. Raleigh, przywieźli kartofle z jednej ze swych dalekich podróży.

Obecnie kartofel stanowi podstawowe pożywienie najszerszych mas, zwłaszcza w środkowej i północnej Europie.

C. d. n.
Aleksander Wojciechowski.

Z obrad Cechu Stolarzy w Bydgoszczy

W sobotę, dnia 30 października r.b., w sali Resursy Kupieckiej odbyło się kwartalne zebranie Cechu Stolarzy w Bydgoszczy.

Po zagajeniu i przywitaniu przybyłych gości, s.t. cechu p. Orłowski w celu uczczenia zasłużonego działacza w dziedzinie rzemiosła śp. Zbigniewa Ehrenberga, dyr. Dep. Przem. Miejsc. w Min. Przem. i Handlu, poprosił obecnych o minutową ciszę i powstanie z miejsc.

Na nowych członków cechu zostali przyjęci pp.: Władysław Biniak, Henryk Oflewski, Jan Gęgowski, Brunon Gwardzik i Józef Lejman. Do nowych członków przemówił s.t. cechu p. Orłowski, zapoznając ich w bardzo treściwym przemówieniu o obowiązkach, jak i korzyściach, jakie daje cech. Do rejestru uczniowskiego wpisano 12 uczniów.

W komunikatach zarządu dowiadujemy się, iż w Pom. Spółdzielni Cechowej nastąpi podział kleju kostnego i zimnego oraz węgla przydzielowego. Msza św. za członków cechu, którzy zostali zamordowani przez oku-

panta wzgl. zmarli, odbędzie się dnia 1 listopada br. o godz. 8 w kościele farnym. Od czytano okólnik Zw. Inwalidów Wojennych o przyjęciu inwalidów jako uczniów oraz pouczenia o rejestracji warsztatów rzemieślniczych. Apelowano dalej do członków spółdzielni, by ofiarowali swe wyroby do spółdzielni.

W wolnych głosach mówił wiceprezes Zw. Izb Rzemieślniczych p. Fiołka na temat aktualnych spraw rzemiosła. W dalszym ciągu mówiono o brakach surowców dla stolarzy, jak sklejek, kleju itp., o czynszu lokali użytkowych. P. Wybrański prosił mistrzów o zwrócenie bacniejszej uwagi na uczniów, gdyż poziom ich wiedzy na egzaminach czeladniczych znacznie się obniżył.

Po zaznaczeniu s.t. cechu, iż to jest ostatnie zebranie, prowadzone przez stary zarząd i zapewnieniu współpracy zarządowi komisarzycznemu, zamknął zebranie hasłem „Cześć Rzemiosłu”.

Examinacje mistrzowskie w Bydgoszczy

2. 6. 48 r. — szewstwo
Wasicki Alfons — Toruń
Wiśniewski Leon — Toruń
Banaszak Walenty — Toruń
Jarliński Stanisław — Włocławek
Sobociński Franciszek — Toruń
Wiśniewski Zygmunt — Toruń
5. 6. 48 r. — ślusarze masz.
Mirecki Jan — Borzym
5. 6. 48 r. — radiomechanictwo
Matuszewski Florian — Toruń
7. 6. 48 r. — ślusarze maszyn.
Kuffel Kazimierz — Bydgoszcz
Włodarczyk Franciszek — Bydgoszcz
Żyłkowski Józef — Bydgoszcz
9. 6. 48 r. — karmelkarski
Barczewski Antoni — Bydgoszcz
8. 6. 48 r. — kominarski
Podkowiński Wincenty — Inowrocław
Zdanowski Bronisław — Bydgoszcz
8. 6. 48 r. — szewski
Czajkowski Jan — Toruń
12. 6. 48 r. — szewski
Dorau Jan — Sepólno
Kończal Stanisław — Czarz
Nowacki Paweł — Brodnica
Pałubicki Baltazar — Mała Cerkiew
Skórcz Józef — Więcbork
Sieg Jan — Sepólno
Wojtasz Władysław — Sepólno
Ziolek Henryk — Sepólno
13. 6. 48 r. — fryzjerski
Krajewski Józef — Brodnica
Bystry Teofil — Jabłonowo
Donarska Katarzyna — Brodnica
Jankowska Regina — Brodnica
Koziorębska Stanisł. — Rypin
Schoenfeld Helena — Brodnica
Schoenfeld Bernard — Brodnica
Witkowski Wacław — Rypin
Miształ Urszula — Brodnica
14. 6. 48 r. — radiomechanicy
Kowaleński Henryk — Toruń
Stempniak Alfons — Inowrocław
15. 6. 48 r. — kowale
Baliński Bolesław — Paterek
Glamowski Paweł — Bruchniewo
Parożyński Leon — Iwec
Szyńska Józef — Przyłęki
19. 6. 48 r. — dekarze
Ulandowski Stefan — Toruń
19. 6. 48 r. — cholewkarze
Doniecki Antoni — Dulsz
Tęgowski Bernard — Brodnica
Wollgramm Józef — Grudziądz
Wichrowski Władysław — Rypin
21. 6. 48 r. — kowalski
Mazierski Teofil — Patrówek
21. 6. 48 r. — krawiecki
Gierz Bronisław — Nakło
Jędrzejewski Maksymil. — Białośliwie
Molka Józef — Nakło
Przygoda Stefan — Nakło
Szulczyński Franciszek — Bydgoszcz
Smażyk Antoni — Dębowo
Łoboda Władysław — Osiuch n. Noł.
Wruk Kazimierz — Nakło
22. 6. 48 r. — krawiecki
Polewczyński Jan — Wyrzysk
Borowicz Józef — Łobżenica
Nadskakuła Józef — Łobżenica
Borucki Paweł — Wysoka
Krauze Stanisław — Szubin
Nowak Michał — Wyrzysk
Rakoński Narcyz — Wąwelno
Żendeł Piotr — Łobżenica
22. 6. 48 r. — modniarstwo
Szarkowska Pelagia — Bydgoszcz
Wiczyńska Anastazja — Nowemiaszt
26. 6. 48 r. — zduństwo
Grabowski Maksymilian — Bydgoszcz
Ledziński Tadeusz — Bydgoszcz
Rybacki Piotr — Nakło
Skierawski Paweł — Chojnice
Szpotek Jan — Rataje
26. 6. 48 r. — rymarski
Grzegorzewski Jan — Kowalewo
Jankowski Jan — Drzycim
Przekwas Józef — Inowrocław
Rydlewski Antoni — Wąbrzeźno
Szczepański Karol — Brodnica
26. 6. 48 r. — introligatorski
Krasula Roman — Olsztyn
26. 6. 48 r. — kołodziejski
Lewiński Franciszek — Mądrawierz
Porożyński Jan — Cekcyn
Wika Mieczysław — Kraczk
Westfal Jan — Wikosówek
28. 6. 48 r. — blacharsko-instal.
Garczyński Ireneusz — Toruń
30. 6. 48 r. — bielźniarski
Alberti Matecka Regina — Bydgoszcz
Mierzwicka Marta — Bydgoszcz

Aleksander Wojciechowski

Fragment
z „Opowieści piekarza”

Wędrowni

XI

A pomimo wszystko, piekarze to ludzie weseli, piekarze lubią się śmiać.

Piekarze, to kpiarze.

Wiemy, czym jest śmiech. Tę zdrową i szlachetną cechę należy tym więcej uwzględnić poddać mu „cugu”, aby choć na chwilę zapomniał o zgrzytach świata.

Znając pociąg piekarzy do rzeczy wesołych, znajdują w dalszym opowiadaniu takie ście piekarskie „wesole miasteczko” — odbicie waszych własnych wyczynów z wiosny naszych lat minionych, którym na imię: „psie figle”.

Będą tu i rzeczy smutne.

Smutne, bo przynajmniej sami, że mamy w swoim gronie „ozdoby” — gości tak rozbrzykanych, którzy rodzinie naszej zaszczytu nie przynosząc, psują wspólną harmonię i opinię.

I o nich też będzie mowa.

Zaś we wszystkich opowiadaniach jest szczerą prawdą i blagi trochę — to nie szkodzi.

Ponieważ słowa te pisze stu procentowy piekarz, należałoby przypuszczać, że będzie tu raczej tyleż blaai, — wolnego Panie Dzieńku! — zobaczymy. Chwilę cierpliwości.

Zapewnia się jednak, że wszelaka treść ujęta jest z przeżył i wydarzeń prawdziwych — a nie prawdziwe — piekarz pozna.

Sumienie mam spokojne i zadowolenie z powodu, że nie silę się na sensację. Opisując obrazki z życia piekarzy robi się wyrwę w tej zaniedbannej dziedzinie, w której niestety odstaliśmy wobec innych zawodów szczytujących się poważnym dorobkiem literatury.

„Opowieści piekarskie”, mają na celu uтворowanie nowej ścieżyny prowadzącej piekarza do zaczarowanego ogrodu pełnego kwiecień.

Skołałany życiem, praca, niepowodzenia, piekarz znajdzie tu chwilę wytchnienia, w wspomnieniach — odbicie przeżytych lat — temat każdego piekarza interesujący.

Dlaczego? — Dlatego, że opowiadania nie przedstawiają wymaganianych zbrodni, nie ma tu miejsca kryminologia, nie ma zawilej i wymuszonej formy mowy — przeciwnie z każdego słowa tchnie umiłowanie naszego zawodu, dobra wola, humor i troska za ulżeniem ciężkiej doli kolegi piekarza.

Prace te jednak nie wyczerpują tematu ani z życia dawnym, ani współczesnym piekarzy. Pozostanie jeszcze do opracowania przebogaty, odłogiem leżący tan.

Jest bardzo pocieszający objaw, że ze środowiska piekarzy wyłaniają się ludzie nowi, bardzo często z talentem i wykształceniem.

Niechaj oni uplastyczniają dokładniej to, o czym tu przecoczono lub niedopowiedziano, bowiem „opowiadania” te nie są wyczerpujące.

Taka praca wymaga warunków: studiów, zdolności, poświęcenia i czasu.

W następnym rozdziale, poświęconym tak jak i poprzednie, starym piekarzom — znów cie wprowadzę w trans niedokończonych temat piękna naszej dawnej wędrowni — tego „nieprzespanego snu”.

INFORMATOR BRANZOWY Zagubione dokumenty

Zakład reparacji maszyn biurowych

J. SKARBONKIEWICZ
Bydgoszcz, Pomorska 53, tel. 30-15.

Zakład elektro-mechaniczny

„Magneto“, Fr. Graczkowski,
Bydgoszcz, Król. Jadwigi 27, tel. 34-17

KL. GREGORKIEWICZ
Bydgoszcz, Dworcowa 20, tel. 29-07

Wytwórnia mebli wyścielanych

FR. ZAMROWSKI
Bydgoszcz, Kujawska 82.

Warsztat lakierniczy samochodów i motocykli

FR. WALENCYKOWSKI
Bydgoszcz, Podolska 9.

Reper. maszyn do szycia i pisania

ST. SAJDAK
Bydgoszcz, Jana Kazimierza 4.

Tokarstwo w drzewie

F-a IGNACY FRITZ
Bydgoszcz, Plac Poznański 6.

Zakład fotograficzny

„BOBO“, J. JAŁOSZYŃSKI
Bydgoszcz, Dworcowa 10, tel. 17-72

Naprawa maszyn biurowych

J. SKARBONKIEWICZ
Bydgoszcz, Pomorska 53, tel. 30-15.

Warsztat naprawy radio-odbiorników

K. NOWAK
Bydgoszcz, ul. Długa 1.

Pracownia cholewek

ZBIGNIEW RADOLIŃSKI
Bydgoszcz, Śniadeckich 32.

JAN NAWROCKI
Bydgoszcz, Dolina 37.

Kupno — sprzedaż — zamiana maszyn Iliczących — piszących i księgujących

J. SKARBONKIEWICZ
Bydgoszcz, Pomorska 53, tel. 30-15.

Konc. Przedsiębiorstwo Przewozowe

T. BUŚKO
Bydgoszcz, Al. 1 Maja 108, tel. 11-73

Wytwórnia kartonów i galanterii papierniczej

A. MOSSAKOWSKI
Bydgoszcz, Dr. E. Warmińskiego 15.

Warsztat kołodziejski

JÓZEF KUCHAREK
Bydgoszcz, ul. Kujawska 5.

Pracownia obuwia

TEODOR WOŹNY
Bydgoszcz, Podwałe 1.

Wyłączne przedst. maszyn „Adrema“ na woj. pomorskie i pom.-zachodnie

J. SKARBONKIEWICZ
Bydgoszcz, Pomorska 53, tel. 30-15.

Zakład mechaniczny

ANTONI DULA
Inowrocław, Poznańska 27, tel. 16-77

Warsztat krawiecki

LUDWIK STRUGALSKI
Inowrocław, Dworcowa 35

Warsztat wulkanizacyjny

Franciszek PODLASIŃSKI
Bydgoszcz, Hetmańska 28

Warsztat siodlarsko-tapicerski

M. NOWACZYK
Bydgoszcz, Poznańska 36

Uwaga fotografowie!

Pomocnica Spółdzielnia członków Cechów Fotografów — Bydgoszcz — Toruń — zawiadamia swych członków, że w dniu 1. 11. 48 przeniosła swój lokal handlowy z ul. Długiej 39 na ul. Dworcową 18.

Poleca:
Z dostaw reparacyjnych błony „Agfa“ form. 9 × 12, 12 × 16,5, 13 × 18. Papier Kodak Bromesko 44.
Produkcji krajowej:
Papiery drobnoziarniste oraz klisze.
Magnezje, Hydrochinom i utrwalacz.

SKRZYŃKA ZAPYTAŃ

Zapytanie

Czy wdowa po samodzielnym rzemieślniku mistrzu ma prawo prowadzić zakład i kształcić w nim uczniów na podstawie karty rzemieślniczej zmarłego męża?

Odpowiedź

Wdowa po rzemieślniku, który posiadał kartę rzemieślniczą, może przedsiębiorstwo prowadzić nadal przez kierownika, który odpowiada wymogom art. 145 prawa przemysłowego. Prawo kształcenia uczniów w przedsiębiorstwie będzie miała wdowa tylko w tym przypadku, jeżeli kierownikiem przed-

Unieważniam zagubione świadectwo egzaminu czeladniczego w rzemiośle zegarmistrzowskim, złożonego w 1934 r. w Grudziądzu na nazwisko Pawlikowski Jan, urodzony dnia 5. 3. 1915 r. w Nowem, p. Świecie.

Unieważniam zagubione świadectwo egzaminu czeladniczego w rzemiośle kołodziej-
skim, złożonego w dniu 1. 10. 1924 r. w Tucholi, na nazwisko Kulczyk Franciszek, urodzony dnia 28. 8. 1903 r. w Hucie, pow. Świecie.

Unieważniam zagubione świadectwo egzaminu czeladniczego w rzemiośle krawieckim, złożonego w dniu 14. 1. 1929 r. w Gniewie, na nazwisko Samula Franciszek, urodzony dnia 23. 9. 1911 r. w Skórczu, pow. Starogard.

Unieważniam zagubione świadectwo egzaminu czeladniczego w rzemiośle krawieckim, złożonego w dniu 21. 4. 1926 r. na nazwisko Nowakowski Maksymilian, urodzony 12. 9. 1907 r. w Grudziądzu.

I a węgiel bukowy
I a kit szklarski

poleca

Marian Rzekiecki

BYDGOSZCZ

ul. Emilia Piater 17

Elektrody do spawania
łukiem elektrycznym
Uchwyty do elektrod
Proszki do spawania
Węgiel drzewny bukowy

poleca

SPAWOTECHNIKA

Bydgoszcz, Podolska 31, tel. 12-57

siębiorska jest mistrz. Wynika z tego, że prawo kształcenia uczniów nie jest dziedziczne ani przenośne, czyli, że jest ona przywiązana do osoby mistrza. Jeżeli zatem wdowa nie zatrudnia jako kierownika mistrza, to uczniowie, których kształcił nieboszczyk mąż wdowy, muszą być zwolnieni i ulokowani w innym warsztacie.

Komunikat

Cech Krawców i Kuśnierzy w Bydgoszczy urządza zabawę taneczną w dniu 20. 11. 48 r. w sali Resursy Kupieckiej.

Początek o godz. 20-tej.
Zaproszenia należy odbierać w sekretariacie Cechu, ul. Al. 1 Maja 11. Dochód przeznaczają się na odbudowę Warszawy.
Cech bierze udział w filmie wyświetlanym w kinie Wolność w dniu 8. 11. 1948 roku o godz. 20,30. Gremialny udział członków pożądana.

Zezwala się na przedruk artykułów z podaniem źródła.

„Rzemieślnik Pomorski“ — redaguje kolegium. W y d a w c a: Związek Cechów w Bydgoszczy, ul. Jagiellońska 10
Redakcja i Administracja: Bydgoszcz, Jagiellońska 10, tel. 24-63. Administracja przyjmuje interesantów codz. od godz. 10 do 13.

Redakcja czynna codziennie (oprócz soboty) od godz. 10 do 12-tej.

Abonament: miesięcznie — 50 zł, kwartalnie — 150 zł.

Konto czekowe PKO Bydgoszcz VI-340
Ceny ogłoszeń: 15 zł za 1 mm 1-czypaltowy.

Drukarnia Spółdz. Wyd. „Zryw“ z o. u., Bydgoszcz 6098 — 4815304